

(המשך מעמוד 27)

אם הוא רע, יש להראות אותו בישראל, וצריך לעשות הכל כדי שהסרט יוקרן. ישמוט הקהל.

ולגופו של עניין אני שואלת את מיטל אם שילטונות הביטחון הפריעו להם לצלם את הסרט בישראל. לא, היא אומרת לי. רק פעם אחת עצרו את מוחמד בכרי, אחרי שהשתילו חשוי במירפסת שלו.

למה לא השתילו חשוי אצלך, אם רצו להפריע למהלך הסרט? אני שואלת. מפני שאני זרה, היא משיבה. למה לא השתילו אצל המפיק הישראלי, צ'רופה? מפני שהוא ישראלי. למה אצל בכרי? אני לא צריכה לספר לך שכעריבי הוא אזרח ממדרגה שנייה.

● לפני שהסבת מסיקת סרטים היית עיתונאית. מדוע החלטת מיקצנרע?

התחנת עם קוסטא כשצילמנו את הסרט Z, או עוד הייתי עיתונאית. שנה אחר-כך נולד אלכסנדר, שהוא היום בן 14. אחריו נולדה ג'ולי, שהיא היום בת 13.

כשאלכסנדר היה תינוק, שמתי אותו בעגלה ונסעתי איתו לירדן, כדי להיפגש עם ערפאת, אחרי פעולת כראמה. נו טוב, עם תינוק אחד זה

כדיק עשה אז את ויה אל פרוידנט, סיפור על ריקטור באמריקה הלאטנית. ואני ראיתי את זה כהמשך טבעי לעבודתי, כי הנושא היה פוליטי, ואני מאמינה שלסרטים יש יותר השפעה מאשר לכתבות.

● נדמה לי שאת תמיד משלבת אימהות בעבודה. איך זה מצליח לך?

בני הבכור מנישואי הראשונים, פטריק, הוא בן 28 ובני הצעיר, רומן, הוא בן שנתיים וחצי. כשהתחנתי בפעם הראשונה הייתי בת 16 ופטריק נולד כשהייתי בת 17. רומן נולד כשהייתי בת 43 ואני גורא גאה, כי זה יוצא רופן. בדרך-כלל זה קורה לגברים שיש להם בן בגיל 28 ואו הם מתחנתי עם אשה צעירה ויש להם תינוק. הפעם זה קרה לי.

אני לוקחת את הילדים לכל מקום, והם חלק מהחיים שלי. כשפטריק היה קטן, זה לא היה כך. ככל פעם שיצאתי לכתבות מחוץ לצרפת, הוא נשאר עם מישפחתי בניצה, לעיתים במשך תקופות ארוכות.

עם ילדי האחרים זה שונה. כשצילמנו את חנה ק' בישראל, רומן היה ממש קטן. הוא היה מתעורר בלילה ומעיר את כל המלון, אז הייתי לוקחת אותו אלינו למיטה והוא התרגל. כעת אני בצרה צרורה. הילד לא מסכים לישון בשום מקום אחר, רק עם קוסטא ואיתי במיטה.

● מתי פגשת את קוסטא גאבראס?

כששני בני הווג הם כליך עצמאיים, קשה מאוד להתרגל אחד לשני ולוויטורים, והשנים הראשונות הן המשות ביותר.

● היית מעורבת בכמה אירועים עיתונאיים מרתקים. נדמה לי שנשבת עליידי הוויאטיקונג בתקופת מילחמת ויאט-נאם.

הייתי שבעה חודשים בוויאט-נאם. בארבעת החודשים הראשונים גרתי, כמו כל העיתונאים, בסייגון. הצטרפתי ליחידות אמריקאיות, יצאתי איתם לשדה, ואחרי ארבעה חודשים הבנתי שמהצד האמריקאי אני לא אלמד את האמת. אם אני רוצה להבין מה באמת קורה בוויאט-נאם, אני

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

ערפאת. כעת קוראים לו יותר ערפאת ופחות אבר-עמאר. כעת קשה לי לתאר איך התרשמתי אז, כעיקר לאור מה שהוא הפך. אילו הייתי אומרת לך, שהיתה לי כבר אז הרגשה שהוא יהפוך מנהיג, היית מאמינה לי? אבל אני באמת חשבת כן.

● סרט לפגישה עם ערפאת, האם נכון שהצית עם יחידה של אנשי סת"ח את הירדן, לתוך שטח ישראל?

לא, זה לא נכון. הם לקחו אותי למחנות הפליטים, הייתי אז עם העגלה של התינוק, איך יכולתי לחצות את הירדן? ג'ולי היתה אז בת ארבעה חודשים. אני תמיד אומרת שבגלל זה היא כליך חזקה.

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

ידעתי שרק אם אניע לוויאטיקונג אבין את הסיפור האמיתי. ואכן, בנקודה מסוימת נעצתי על-ידי הוויאטיקונג והם החזיקו אותי אצלם כמשך שישה שבועות, כשהם לא יודעים מה לעשות איתי.

● האם היתה לך קומנוקציה איתם? הם הבינו את שפתך? יכולתם לשוחח?

צריכה לפגוש את הוויאט-נאמים במחנות הפליטים, בכפרים, בשדות-הקרב. החלטתי לנסוע בעצמי במכונית בלי ליווי. הקולגות שלי אמרו לי שאני משוגעת, שאהרג אחרי עשרת הקילומטרים הראשונים. אבל אני לא הייתי ילדה. לא נחתתי בשרה-התעופה בסייגון והתחלתי להסתובב שם לבד. הכרתי פחות או יותר את השטח וידעתי לנקוט כללי זהירות.

כך, למשל, לא נסעתי לפני 10 שבועות, שמרתי על טווח ביטחון, לא נהגתי בלילה, והאמת? קיוויתי שיתפסו אותי.

קוסטא גאבראס בעת ההסרטה של "חנה ק"

נאלצתי לוותר. כי הגבר אף פעם אינו מוותר לאשה על המיקצנרע שלו...

● האם, אחרי שביקרת במחנות הפלסטינים בירדן, ביקרת גם בישראל? כן. הגעתי לכאן ב-1968. הייתי אז בהריון.

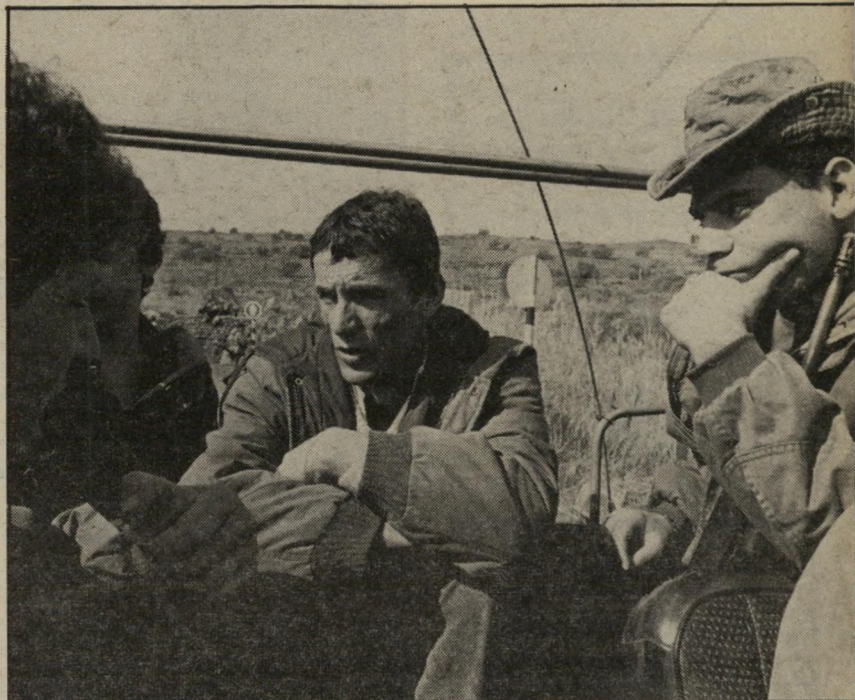
● היתה לך כבר דיעה מגובשת על הבעייה הישראלית-פלסטינית? כשבאתי לכאן בפעם הראשונה, אחד הדברים שאולי זינעו אותי, איך אני אסביר לך... במחנות-הפליטים בירדן כולם דיברו על ישראלים, לא בשנאה, אלא כמו שמדברים על אנשים, בני-אדם. סיפרו לי מה היה לפני 1948, איך שהם הסתדרו עם היהודים וכל אחד סיפר לי שיש לו חבר טוב יהודי בפלסטין.

ואו הגעתי לכאן, והבנתי שהישראלים בכלל לא מכירים בפלסטינים. הם לא קיימים בשבילם. הם לא ראו בהם אויב. הערבים היו אויבים. לא הפלסטינים. כשאמרתי, פלסטינים, שאלו אותי למה אני מתכוונת. לא הכירו בפלסטינים. הם לא היו קיימים. ואני חושבת שזה המצב הגרוע מכל. אויב אחר היה קיים בשביל הישראלים. אבל הפלסטינים — לא היה דבר כזה. יש הברל עצום בין הביקור שלי אז ובין הביקור היום. חלקים נכבדים באוכלוסייה הישראלית מתחילים כיום להבין את הבעיה הפלסטינית. והיום, האויב הוא הפלסטינים. על זה אין ויכוח.

● של מי היה הרעיון לעשות סרט על הבעייה הישראלית-פלסטינית, של גאבראס או שלך? זה לא היה מעולם רעיון שלי. לא, זה לא מדוייק, בעצם. ב-69 סיפרתי לקוסטא על הבעייה הפלסטינית. הוא הפך אז מאוד מפורסם, אחרי שעשה את Z, למרות שזה היה סירטו השלישי. אמרתי לו — אתה צריך לעשות סרט על הבעייה הזו. אבל אז היתה לו דיעה שונה משלי.

● מה היתה דעתך? הוא האמין שהישראלים יעזבו את השטחים הכבושים תוך שנה, ושרק אנשים כמוני וקיצוניים אחרים משכבים אחרת. כך שזו לא הייתי אני, אלא המצב שדחף אותו לעשות את הסרט, ומכחינתי זה עדיף.

● אחרי Z, אני מבינה שקוסטא גאבראס הפך אלוהים קטן של תנועות-המחרת בעולם. אלוהים קטן זה אולי מוגזם, אבל כל העולם הלוחם נגד המימסד הגיע אלינו הביתה בבקשה שיעשו על הבעייה שלו סרט. אם מדרוש אפריקה, אם מאמריקה הלאטינית, וכמובן היתה גם נערה פלסטינית בשם אביר רג'אני, שאמרה לו — אתה חייב לעשות סרט. היא כבר חשבה על

סלים (מוחמד בכרי) עם חיילי צה"ל בעת גירושו מהארץ הייתי יוצאת לכתבות כשאני בהריון, ועם תינוק בעגלה...

נפרדתי מבעלי הראשון בגיל 20. לא רציתי לשמוע על נישואין. רציתי רומנים מזרמנים. לא חבר קבוע. ואז חבר אמר לי — אני מכיר גבר בשבילך. אמרתי לו שאני לא מחפשת גבר, ולא לקוסטא, וקוסטא אמר לו שהוא לא מחפש אשה. בתקופה ההיא הוא העדיף שלושי-ארבע נשים על אשה קבועה אחת. היינו אמורים להיפגש וזה לא יצא לפועל.

כנובמבר שעבר מלאו 20 שנים לפגישה שלנו. נסעתי לניצה. אבי עבר ניתוח קשה וקוסטא גם הוא היה כעיר. הוא היה עוזר-במאי של רנה קלמנט, שביים את ג'יין פונדה ואלן רילון בסרט הצרפתי הראשון של פונדה, עוד לפני שפגשה את ואדים. החבר אמר — הגיע הזמן שתיפגשו. ● קוסטא היה אז פליט של מישטר-הקולונלים היווני?

לא. זאת אגדה שהוא ברח ממישטר הקולונלים. הוא היגר מיוון כשהיה בן 19. הוא בכלל לא היה פליט פוליטי. מישפחתי לא היתה קומוניסטית. במילחמת-האזרחים היא היתה בצד המתנגדים, ולכן כילד הו לו בעיות בבית-הספר ובכל מיני תחומים, והוא החליט לעזוב לפאריס. כסף נפגשנו בבאר של מלון נגרסקו. כל צוות ההסרטה התגורר שם. אני זוכרת, שקוסטא ישב לידי השולחן ואני אמרתי לחבר שלי — רישאר, אם אתה אמת שהגבר הזה שיושב שם הוא הגבר בשבילי, אתה משוגע, אפילו רציתי למצוא גבר ולהתחתן איתו, זה לעולם לא היה יכול להיות הגבר הזה. הוא מקסימום יכול להיות טוב בלבילוי של שבוע, אני יכולה לראות את זה עליו מייד.

נו, ואת רואה איפה אני נמצאת היום. 20 שנה עם קוסטא גאבראס, מתוכן 15 שנים אנחנו נשואים, וכעת אנחנו כמעט יותר טוב מכפי שהיינו לפני 10 שנים.

עוד היה אפשרי. אבל עם שני תינוקות, זה היה קשה. בכלל, הכל הפך מאוד מסובך, כשנולדו הילדים.

כעיקר מפני שמינתי בעצמי את הכתבות שלי, חשבתי שכדי לעשות כתבה טובה, צריך לשהות בכל ארץ, שאת כותבת עליה, לפחות חודשיים-שלושה, להכיר אותה, ואז לכתוב ולמכור את הכתבות. לא רציתי ולא ידעתי דרך אחרת לעבוד כעיתונאית.

כמיוחד הייתי מומחית לענייני-חוק, כעיקר לאמריקה הלאטנית. הייתי צריכה לבחור.

הכנתי להיות המפיקה של הסרטים של קוסטא, ואני רואה בזה המשך לעבודתי העיתונאית, כי קוסטא עושה סרטים פוליטיים

ולמרות שאני משוחררת, אני יודעת שגבר לעולם אינו בוחר. זו תמיד את שצריכה לעשות את הבחירה. תהיי משוחררת ככל שתהיי, אחרת זה לא הולך. ואני, אחרי הכל רציתי בבעל ובילדים. ולכן אולי לא ראיתי בוויטור על עבודתי כעיתונאית הקרבה. ככל זאת, קוסטא עושה סרטים פוליטיים, והוא הציץ לי להפיק את הסרטים שלו. הוא